

VÄSTERBERGSLAGENS

UFO

nr **1. 1988**

NYTT

FLYGANDE TEFAT. En landingsbana för flygande tefat med all nödvändig utrustning skall byggas nära byn Elmwood i den amerikanska delstaten Wisconsin. Det berättade på tisdagen mannen bakom projektet, Tom Weber. Han och hans anhängare menar att intelligenta varor från andra planeter länge har betraktat jorden från sina rymdfartyg och att de nu bara väntar på någon form av inbjudan. Och den skall de nu få utfärda. Elmwood om Weber får som han vill. Invånarna i byn hävdar att de under senare år har iakttagit mellan 25 och 30 flygande tefat. Myndigheterna trodde först att landingsbanan var ett skämt, men har nu gått med på att diskutera byggandet med en bygmästare. Några offentliga möten kommer dock inte att anslås till miljömiljöproblemet. (TT-Reuters)

Tre planeter i himlaspel

Mars och Venus lyser på vackert skådespel i den blå klar himmel: både Jupiter och Venus lyser stora och välmar på västerhimmeln. Än så länge är det Jupiter som syns till vänster och den starkare Venus till höger, men de närmar sig varandra alltmer och den som kommer Venus att stå rakt ovanför (norr om) Jupiter. Avståndet mellan dem är då två vinkelgrader. Fyra fullmånar i rad skulle få plats mellan dem.

Mot slutet av året kommer även den röda planeten Mars att bli ovanligt välutställd. Mars går i en bana som är betydligt mer elliptisk än jordens omloppsbana, och följden blir att jorden och Mars emellanåt passerar varandra väldigt nära. I september blir avståndet bara 58 miljoner kilometer och Mars kommer att lysa mycket klart. Jorden passerar Mars ungefär vartannat år, och vart 15:e - 17:e år kommer de varandra så nära som i år.

23

Gerda

MARS.

UFO-nytt är en tidskrift för medlemmar inom Västerbergslagens UFO-förening. UFO-NYTT utkommer 4 gånger per år. FRÅN REDAKTIONEN

Redaktionen får först önska alla medlemmar ETT GOTT NYTT ÅR och hoppas att allt har blivit bättre på det nya året.

I detta nr 1 1988 finns många rapporter från Undersökningsgruppen samt den stora rapporten om damen som blev bränd.

Utländska UFO-händelser finns också.

Efter Curt Roslund från Chalmers föredrag på föreningens årsmöte har Birgit Sälgstrom sammanfattat sina intryck. Gudrun Andersson UFO-Sveriges Planeringskonferens i Enköping den 30 jan fick besök av professor UNO KOPWILLEM från Vladivostok som berättade om sina UFO-intressen och ufo-verksamheten i Sovjet.

Det första UFO-Distriktet har bildats i i Dalarna med representanter från Gävle, Sala Rättvik, Ludvika

I redaktionen

Bernt Berglund Ingvar Källving

Monica Eriksson

Medlemskap för 1988 är 60:- kronor

Under 16 år 25:- kronor

RYMDMAN PÅ STOCKHOLMS TUNNELBANA?

Källa ARCANUM - medlemsblad nr 1 1981.

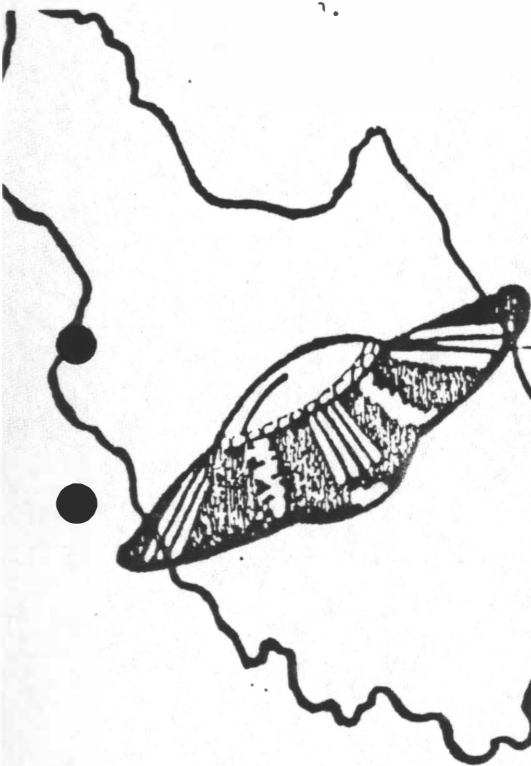
En ung dam har träffat en rymdman - tror hon - och här är detaljerna omkring: Detta skedde i juli 1963 under en resa med tunnelbanan i Stockholm. På kvinnors vis intresserad av män i de flesta åldrar, studerade hon ingående med diskret mannen som steg på vid en av stationerna. Hon anser inte att han hade någon chans att märka hennes granskning, eftersom han hela tiden satt med ryggen mot henne och läste i en tidning. Hon kunde dock se hans profil.

Mannen var oerhört brunbränd, en brunbränna som var så jämt fördelad att den verkade medfödd. Och det fanns inte en defekt i hans ansikte. Hans hållning var rak, men han verkade spensligare än man kunde ha väntat och hans klädsel var oklanderlig. Han såg både gammal och ung ut - det var omöjligt att fastställa hans ålder. Han hade blåvitt skägg och hans hår i samma färg - man kan se ett plagiat av den färgen hos kvinnor ibland när de kommer från håsfrisörskan. Han var rent ut sagt vacker!

Det var här tanken kom att mannen inte var från vår planet, så vår dam sopade ut alla virriga tankar för att efter bästa förmåga försöka få telepatisk kontakt: "Är du rymdman, är du rymdman?", vilket hon nu efteråt anser måste ha varit ganska tjatigt att lyssna till under resa. Ja hon upphörde inte ens vid avstigningsstationen med sitt tysta tjat, där även mannen gick av före henne. Han gick ca 20 meter före men stannade upp vid ingången till stationen och väntade med blicken intensivt fäst på henne. När hon kom närmare log han - han hade ljust blå ögon och tänder som verkade helt felfria.

"hans attityd verkade milt överseende och han verkade ha förfärligt roligt, och så sa han mycket kort: Ja. Sedan vände han bestämt om på klacken och gick utan att se sig om."

Ja, det var allt som hände, ingenting är till- eller frånlagt, säger vår unga dam, som slutar med att tvivla och undra om hon skall möta - sin - rymd-

"STYRELSEKURS"

VÄSTERBERGSLAGENS
FÖRENING BOX 71
77101 LUDVIKA

UEO

TELE 0240 79146
81900

ANMÄLAN:

TEL 0240/1199/
ELLER
OVANSTÅENDE
ADRESS

23-24 APRIL
SKOGSHENNET Björnsjö
LUDVIKA

KURSPRIS: 235,-
NÅLPENNING

VÄLKOMMEN

7

RAPPORTER FRÅN UNDERSÖKNINGSGRUPPEN.

Som dom flesta förstår så får vi inte alla rapporter numera. Det är lite synd om man tänker på Säter fallet. Det hade kunnat blivit perfekt. Men vi har ändå lyckats få in några rapporter som kan styrka Säter fallet. Vi har även svårigheter att komma ut i lokal pressen, för att söka flera vittnen tyvärr. Innan Paul Hellberg började sina upprepade tidnings skrivelser hade vi inga sådana svårigheter. Nu vet vi vad tidningsfolk tycker om UFO loger, tyvärr så drar dom alla över en kam. Dom kan inte hålla på så, som Paul vill ha det. Skriver dom sedan om oss och inte om dom, då blir det bråk. Redaktörerna säger istället vi skriver inte om UFO mera. Men nu skall vi delge er rapporterna som kan styrka Säter Fallet.

Följande utspelades i Grängesberg, vi låter Kerstin Heed berätta med egna ord. Jag befann mig i en lägenhet på Furuvägen 2 b i Grängesberg. Jag stod vid diskbänken och råkade titta ut genom fönstret, Där fick jag se något som vid första anblicken såg ut som ambulansljus, men ambulanser kör inte i takhöjd. Då sa jag åt min arbetsgivare att han skulle titta ut, vilket han gjorde. Han såg samma som mej. Det hela var stort och runt, färgen var blått och det liksom gnistrade om det hela. Farten var jämn hela tiden likaså höjden. Den försvann bakom husen på vägen nedanför Furuvägen och blev synlig igen, först när det passerade mellan husen. Hur det försvann exakt vet jag inte.

Datum: 28-29 dec 1987

OBS tid: ca 15 sek.

Tid; Förmiddagen vet ej exakt tid.

Storlek: Större än fullmånen.

Väderstreck: Väster mot Syd.

Hastighet: Ganska snabbt, svårt att uppge exakt.

Vädret: Kommer inte i håg.

Handläggare: Lars Andersson Grängesberg.

En Dam boende i Håksberg vaknade vid 5 tiden av att hon behövde besöka toaletten. När hon satt där ~~kom~~ upptäckte hon månen, den var ovanligt stor och underlig i färgen. Hon tittade på klockan månen borde inte stå där vid den tiden. Månen var mycket större än normalt, färgen var gul-röd. Hon tittade ca 5 minuter sedan gick hon och lade sig igen. När hon legat en liten stund gick hon upp igen för att titta, då var det hela borta. Det hela hade setts mot Säter hållet. Hon berättade detta för sina vänner på morgonen, hon tyckte att det måste vara flera som sett samma som henne. När hon sedan såg detta i tidningen bestämde hon sig för att rapportera vad hon sett.

Datum: 31/12 1987.

Tid: 4,50.

Obstid: ca 5 minuter.

Storlek: Större än fullmånen.

Hastighet: Stod stilla.

Färg: Gul-röd.

Handläggare: Gudrun Andersson.

Väder: Klart

Nästa rapport kommer från Snöån.

Ännu ett stort föremål, och vittnen som vill vara anonyma. Det var på eftermiddagen frun i huset stod inne i rummet när hon fick se ett stort klot komma seglande lågt över trädtopparna. Hon ropade på sin make, som också såg det hela. Bägge två kastade sej ut och in i bilen för att ta upp jakten på klotet. Men dom tappade bort det, vägen gick inte i samma riktning som klotet. Färgen var Gul-röd. När mannen såg det hela i sidledd kunde det ses avlånga fönster, inte ett ljud kunde höras.

Datum: 1/1 1988.

Tid: ca 16:30.

Obstid: ca 1 minut.

Storlek: Större än fullmånen.

Hastighet: Ganska snabbt.

Väder: Mulet.

Handläggare: Gudrun Andersson

Här vill jag ha ett tillägg angående denna rapport. Den hade inte kommit till vår kännedom om inte dessa människor blivit avsnäpta av Paul H. Han var tydligen inte intresserad av deras rapport utan ville bara prata om sig själv. Trots det sände han ett formulär dit, med UFO SVERIGES-stämpel på. När sedan vi ringde tack vare Bernt, lovade dom att rapportera det hela.

6

En man som vill vara anonym berättar följande, jag kom åkande på vägen från Falun. När jag kommit till Trollbo fabriken mellan Säter och Stora Skedvi upptäckte jag ett konstigt ljusfenomen över bisbergsklack. Jag trodde först att det var ett flygplan men det stod stilla. Jag stannade bilen och gick ur för att titta på detta underliga ljusfenomen. Jag stod säkert stilla i minst 10 minuter och tittade, men det var sent och jag ville hem. Formen på ljuset var ovalt och färgen var blå-röd.

Datum: 31/12 1987.

OBS tid: ca 10 minuter.

Tid: 100-1,30, vet ej exakt.

Storlek: ca 2 cm på utsträckt hand.

Hastighet: Stod stilla.

Vädret? klart.

Vädersreck? Norr.

Handläggare: Berit Bergkvist.

Denna person berättade om det han sett när han kom hem. Han såg det även från sitt hem. Han bad dom övriga att komma och titta, men dom var inte intresserade av att gå ut och se det hela. Berit fick sålunda veta om hans observation via bekanta till denna man. När hon sedan ringde upp honom, frågade han om det var ett skämt, han hade ju inget sagt mer än till sin familj. Hans observation stämmer ganska bra med Karins eller hur?

-----VERKSAMHETSPLAN FÖR 1988-----

Januari

- 10 OBS-kväll
- 14 Styrelsemöte
- 16 Distriktsbildning
- 24 Årsmöte Bergaskolan Smedjebacken
- 30 UFO-Sveriges Planering Enköping
- 31 OBS-kväll

Februari

- 9 OBS-kväll
- 15 Nominering-UFO-Sverige samt Egna stadgar
- 18 Föreningsträff Bergaskolan
- 28 OBS-kväll

Mars

- 7 OBS-kväll
- 24 OBS-kväll
- 26 Riksstämman Enköping

April

- 5 OBS-kväll
- 23-24 Styrelsekurs Björnsjö Skogshem
- 19 Styrelsemöte
- 24 OBS-kväll

Maj

- 5 OBS-kväll
- 17 Föreningsträff
- 29 OBS-kväll med korvgrillning

Augusti

- 25 OBS-kväll

September

- 6 OBS-kväll
- 15 Styrelsemöte
- 25 Föreningsträff
- 26 OBS-kväll

Oktober

- 9 OBS-kväll
- 20 OBS-kväll

November

- 3 OBS-kväll
- 8 Styrelsemöte
- 24 Föreningsträff
- 29 OBS-kväll

December

- 8 OBS-kväll
- 29 OBS-kväll

=====BOKUTLÅNING=====

Föreningen har ett stort
bibliotek av UFO-böcker
Du som är intresserad
av att låna eller om Du vill ha
en boklista. Det finns både
Svenska och engelska böcker.

UTLÄNDSKA UFO-HÄNDELSE:

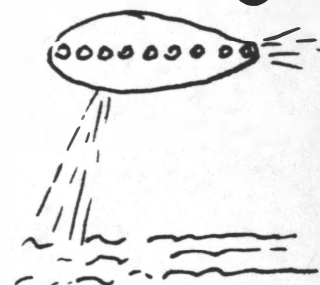
Ett land som man sällan hör talas om i UFO-hänseende är Grönland. Men SUFOI i Danmark har följt upp två fall därifrån.

Den 24 Oktober 1983, kl. 05 på morgonen så påstår två sjuksköterskor att de hade sett en stor sfär åtföljd av åtta mindre objekt som lyste i olika färger. Inuti sfären fanns tre människoliknande varelser, som bar röd-svarta kläder. Sköterskorna iakttog det hela i nästan en och en halv timme.

Ett liknande objekt sågs av två andra människor på samma ort, Godhavn, kl. 04.30 två dagar senare.

Vid Egedesminde den 2 November 1983, kl. 18.45 såg fyra personer ett 'luftskepp' med många vita och röda ljus. 'Skeppet' riktade ett sökarljus mot vattnet och mot ett närliggande berg. Polisens efterforskningar ledde inte till att något av fallen klarades upp.

SUFOI har också undersökt ett av de sällsynta bilstoppsfallen i Danmark. Kl. 03.30 den 21 November 1982, såg en man fyra blå ljus ovanför sin bil vid Hobro. Motorn stannade och bilen rullade framåt ca 100 meter innan den stoppade. De blå ljusen försvann och då startade bilen igen.

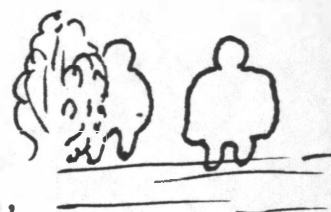
Efteråt hade vittnet ont i ögonen och när han tittade på en normal glödlampa så såg han ett rött ljus.

Ett fall med en så förbluffande effekt, utgör en verklig utmaning till vetenskapen.

Från Italien kommer denna UFO-rapport. Den är daterad den 14 April 1985 och hände i Castladia, Italien.

Två ungdomar i 23-årsåldern lämnade Pardenom i bil vid 20-tiden, för att köra till skidorten Piancavallo, där de tog en drink. De körde sedan mot Castladia i 22-tiden. Det var dåligt väder och åskan gick straxt innan de åkte därifrån.

Det låg en konstig grönaktig till gul dimma över vägen och snön tycktes ha smält i omedelbar närhet till den. Medan de undrade över detta, så började bilmotorn helt oförklarligt att krångla fastän båda strålkastarna och radion fortsatte att fungera. Sakta åkte de tills bilen stannade. Efter åtskilliga försök så fick de motorn att starta men bara för att stanna igen efter några meter. De var nu på ett litet backkrön och rullade utan motor utför. Plötsligen såg bilföraren två mystiska varelser i strålkastarljuset. De stod gömda bakom en buske men rusade plötsligen ut

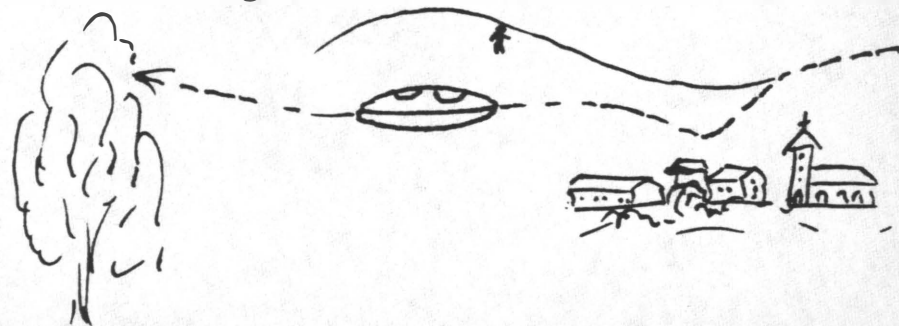
och korsade vägbanan framför bilen. De bar båda silveraktiga overaller och var minst 170 cm långa och 140 cm breda. Inga andra detaljer noterades. Hans flickvän (på passagerarplats) såg inte figurerna. I desperation försökte mannen starta bilen i utförsbacken men lyckades inte. Så småningom nådde de en liten by och två vänner körde dem hem. Några timmar senare åkte de tillbaka med en bärgningsbil. Då startade bilen vid första försöket utan att någon rört motorn. Under tiden så hade en man sett ett flygande äggformat objekt på himlen vid det närliggande San Quirino, vid omkr. kl. 21.45. Det pulserade och delade sig som i två ljus, ett rött och ett grönt, som föll mot marken, men stoppade ung. 100 meter upp i luften.

När objektet var så nära, så kunde mannen se att ljusen satt vid vardera kanten på en lysande grön/gul kupol på toppen av ett tefatsliknande objekt. Slutligen lämnade objektet scenen, först genom att stoppa-starta och så sätta fart.

Ännu ett vittne några mil därifrån, hade sett något som verkar vara samma fenomen

Nästa UFO-fall utspelas i Ventnor, Isle of Wight, England, den 19 Maj 1985.

En 43-årig man var ute bland dynerna utanför kuststaden Ventnor. Klockan var 20.45, en dåsig sommarkväll. Det var mulet och nästan ingen vind. Havsdimma drev in i 22-tiden. Mannen observerade först något som liknade en gul flamma som steg upp från havet i sydöst. Den närmade sig och gick sen i rak kurs från höger till vänster följande terrängen. Den flög lågt - endast några tiotals meter över marken och väl under dynens höjd. vid ett tillfälle dök objektet och stannade över några hus i staden. Efter att ha stått där några sekunder så steg det och fortsatte så sin kurs mot nordväst. Det passerade som närmast på c:a 30 meters håll från mannen och han hade fin sikt mot objektet. Det hade diskusform och var omkring 2,5 meter i diameter. Ett band som glödde genomskinligt fanns som en kant runt om. Upptill fanns två ljuspunkter. mot slutet av observationen såg han dessa tydligare eftersom det då tippade över. När objektet var som närmast så hörde han ett sss-ljud. Han såg föremålet försvinna bakom en häck efter 3 minuter. Då beslöt han att gå och titta, men när han nådde fram till häcken var objektet försvunnet. Undersökarna har inte kunnat få någon naturlig förklaring till händelsen. Polisen säger att "ett speciellt radar-test" företogs under maj och att marinhelikoptrar användes. Varken MoD eller marinen bekräftade detta, så man anser därför att en hemlig fjärrstyrd robot hade sänts ut och för denna är UFO en bra täckning.

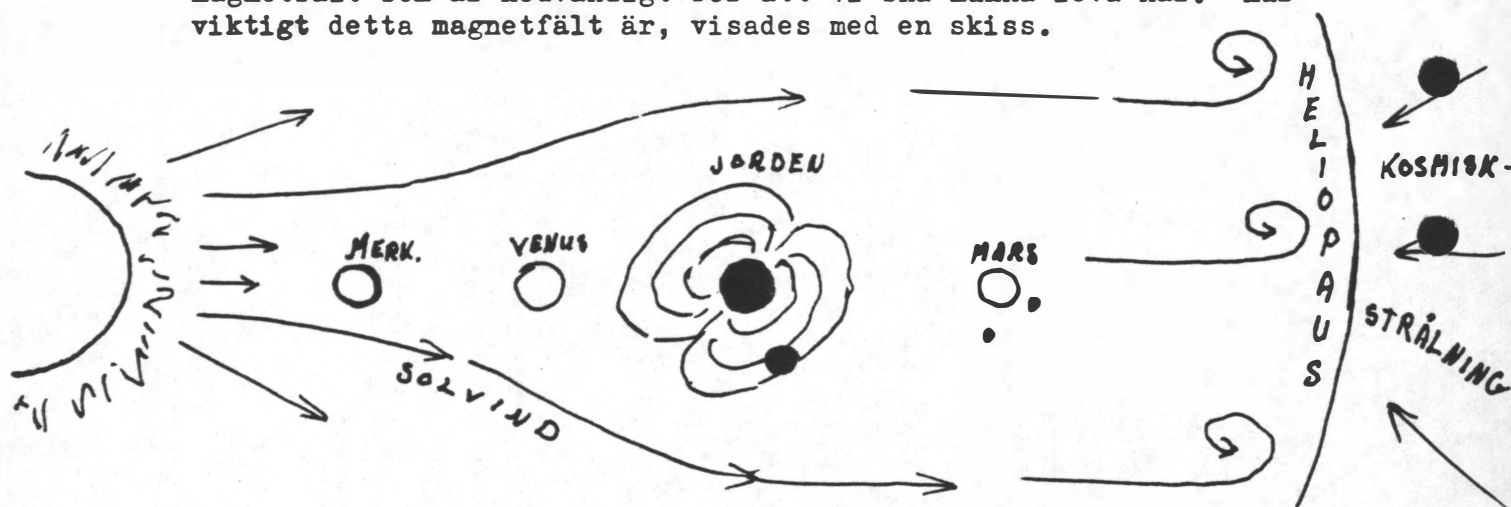
FÖRUTSÄTTNINGAR FÖR LIV PÅ JORDEN OCH I RYMDEN.

Föredrag av Curt Roslund, docent vid Chalmers astr. avd.
Göteborg, vid årsmötet den 24/1-88.

Curt Roslund presenterade sig och berättade att han arbetat som astronom i många år vid olika observatorier runt om i världen, bl.a. i USA, Chile, Australien och Indonesien.

Han började sedan föredraget med att tala om förutsättningarna för liv i vårt eget solsystem. Som alla vet, så ligger planeterna Mercurius och Venus för nära solen och blir alltför heta för att liv skall kunna existera där. Mars ligger för långt bort och solvärmen når inte fram och atmosfären är för tunn för att hålla någon värme kvar. Bara jorden har det idealiska läget.

Jorden har en atmosfär som går att andas och den har också det magnetfält som är nödvändigt för att vi ska kunna leva här. Hur viktigt detta magnetfält är, visades med en skiss.

Solens aktivitet alstrar en solvind, som är stark vid solfläcksmaximum och svagare vid minimum. Solvinden består av ultraviolett-röntgen- och gammastrålning. Jordens atmosfär filtrerar bort det mesta av den farliga ultraviolette strålningen och magnetfältet böjer av den laddade partikelstrålningen från jorden. Solvinden har en hastighet av 500 km/sek.

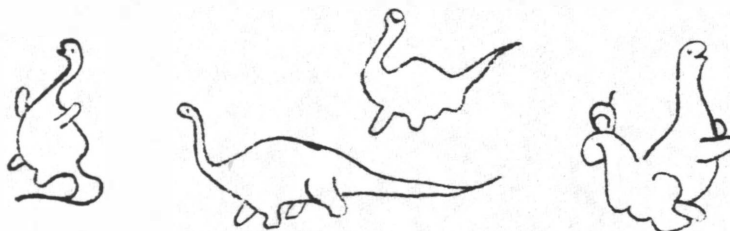
Partiklarna i solvinden slungas ut mot rymden, men når en gräns där de möter den kosmiska strålningen. De är då mycket utspridda, men hindrar ändå den kosmiska strålningen från att nå jorden. Gränsen kallas "heliopaus". Den kosmiska strålningen kommer från exploderande stjärnor och består av röntgenstrålning som slungas ut med 300000 km/sek. Skulle denna strålning nå fram till jorden så vore den om möjligt ännu farligare för livet på jorden än solvinden. Magnetfältet skyddar oss alltså från solvinden och solvinden skyddar oss från den farliga röntgenstrålningen.

Jordens flytande järnkärna bildar en dynamoeffekt med månen som drivande kraft. Månen är tillräckligt stor för att ha den ebb- och flodeffekt som behövs för att driva dynamon. Det är denna dynamo som ger oss ett skyddande magnetfält. Det finns emellertid perioder i jordens historia när magnetfältet inte funnits. För c:a 700 000 år sedan var magnetfältet borta i 2000 år. Solvinden trängde då ner genom atmosfären och orsakade massor med "missfall", dvs ändringar i arvsanlagen. Många av dem var till nytta för den fortsatta utvecklingen av livet.

Geologerna har tagit upp borrhärnor ur lavalagren vid Vesuvius och Etna och i dessa har man sett att jordens magnetfält varit utslaget flera gånger under årtusendena. Vid varje tillfälle har solvinden och kanske också den kosmiskastrålningen nått ner till jordytan.

Arkeologerna an-tog länge att radioaktivt kol 14 var en mycket noggrann mätmetod för åldersbestämningar. Men sedan man forskat i vad solfläcksaktiviteten och solvinden betyder för jorden, så vet man att heliopausen tidvis kan ligga nära jorden. Vid dessa tider så har kol 14 ökat betydligt och i perioder av hög solfläcksaktivitet så sjunker halterna beroende på att heliopausen då flyttas utåt, bort från jorden.

Jorden har drabbats av andra katastrofer än strålning också. Man vet att dinosaurierna och de andra jätteödlorna dog ut för 65 miljoner år sedan. Geologerna har påträffat ett smalt skikt av lera i kritlager bl.a. i Danmark, som bekräftar teorierna om att jorden då skulle ha träffats av en asteroid. Lerlagret innehåller nämligen två främmande grundämnen, iridium och osmium, som bara finns där ute bland småplaneter i asteroidbältet. En asteroid har alltså kolliderat med jorden för 65 miljoner år sedan. Ett enormt stoftlager slungades upp och förmörkade atmosfären och nästan allt solljus utestängdes, det blev vad man närmast kan likna vid en "nukleär vinter". Växter och djur dog, näringskedjorna bröts och jätteödlorna fick inte den föda de var beroende av. Man har kommit fram till att 70% av allt liv på jorden utsläcktes.

Jorden ligger på kollisionskurs med asteroiderna vart 26:e miljonte år. Men den kollision som ligger närmast i tiden anses vara den i Tunguska i Sibirien år 1908. Av de verkningar som nedslaget åstadkom, så antar man att det var en komet som störtade. En kometkärna består av is, vattenånga och gaser, metan t.ex. Därför fann man inga spår av meteorit-stenar.

Efter föredraget så följde en kort frågestund.

Roslund fick frågor om antimateria och svarade att ingen ännu har påträffat antimateria i universum och att det därför fortfarande är bara en teori. Denna teori lanserades av atomfysikern Hannes Alfvén. Det är bara i laboratorierna man har kunnat konstatera antimateria och då för oerhört korta ögonblick. Men, säger Roslund, antimateria vore ett utmärkt medel att kommunicera med interstellärt.

Försök med radiosignaler har gjorts för att hitta andra civilisationer och att man lyssnar efter liv därute, men ingenting har ännu hörts som tyder på liv i vår form. Regeringarna är inte särskilt förtjusta i försöken. Atomsprängningarna i atmosfären signalerar emellertid utåt världsrymden, liksom våra TV- och radioprogram, som nu är långt på väg utåt rymden. En eventuell civilisation som tog emot våra TV-signaler skulle inte kunna se våra program, men man skulle kunna räkna ut varifrån signalerna kom. På närmare håll skulle de också kunna förstå att det var främst tre områden på jorden som sände ut TV-signaler, nämligen de områden som är I-länder, Nordamerika, Europa och Japan.

Roslund får frågor om rymdfärder, Mars och Månlandningar. Vi får veta att största hindret för rymdfärderna är den kosmiska strålningen. Månfärder har bara kunnat utföras när solfläcksaktiviteten varit mycket låg.

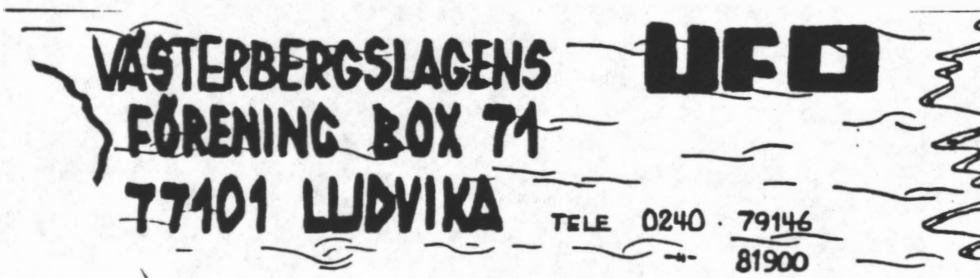
12

På frågan om ryssarna planerar en bemannad färd till Mars så svarar Roslund, att det är bara här i väst man spekulerar om det. Det är på grund av de långtidsfärder runt jorden som cosmonauterna gör, som dessa spekulationer satts igång. En marsfärd skulle dessutom ta mycket lång tid. Ett år dit och sedan väntan på mars tills planeten står i gynnsam position för återresan, som också tar ett år. Det blir en mycket lång tid i viktlöshet.

Vi kommer så småningom in på ämnet UFO och får ett rakt svar på vår fråga om Roslund anser att UFO-fenomenet existerar:

"Visst finns det UFO!" Men med tillägget, "som ljusfenomen, JA! Men inte i form av flygande tefat." Docenten tar upp ämnet UFO med sina elever, blivande ingenjörer på Chalmers, men från den negativa sidan.

Astronomernas teorier om UFO-fenomenen visar sig vara att de tror de bildas av de elektromagnetiska störningar som uppstår här på jorden vid solfläcksaktiviteten.

Ludvika 87 12 10.

UFO HAR LANDAT!!

För första gången kan vi för den svenska allmänheten presentera en av myndigheter och militär erkänd UFO-landning och kontakt med humanoider. Detta skedde invid en RAF-bas i sydöstra England.

Fallet har undersökts och utretts i sju års tid av ett team från BUFORA (British UFO Research Association). I juni 1983 kom erkännandet i form av ett frisläppt dokument, där militären beskrev hur händelsen gått till. Arbetet med utredningen är trots dokumentet, mycket svårt och invecklat och därför fortsätter den ännu. Det har nämligen visat sig att händelsen enbart är toppen av ett isberg.

I stora drag hände följande en kall natt den 27 dec. 1980 i Rendlesham-skogen nära RAF-basen Woodbridge några mil norr om Ipswich:

Tre militärpoliserna gick på vakt vid grinden vid basen. Plötsligen kom ett starkt lysande föremål in över området. Det slog av ett par belysningsstolpar och fortsatte in över skogen med uppenbara manöversvårigheter. Innan det kraschlandade bland träden så slog det av några talltoppar och skadade stammarna.

Vakterna begärde genast tillåtelse att gå ut i skogen och undersöka vad som hänt. De fick den och tillsammans med ytterligare två män, gick de in i skogen och kunde efter en kort vandring se ett lysande föremål. Det var ett runt föremål som stod på marken, c:a 3 meter i diameter och med 3 höga ben undertill och med en rad av blåa lampor upptill. De högre befälen kom också ut i skogen. Plötsligen lyste en bred stråle av ljus nedåt under föremålet och i strålen syntes tre småväxta människoliknande varelser glida ner till marken. De var c:a 90 cm höga, hade stora huvuden med ögon, mun och öron som smala springor. Alla tre var klädda i åtsmitande silverfärgade overaller. Befälhavaren kommenderade manskapet bakåt och gick sedan ensam fram mot de tre figurerna. Det såg ut som om de samtalande, men inga ord hördes men tecken och töläpati användes.

Under 4 timmar stod föremålet där i skogen medan varelserna reparerade sin farkost. Därpå gled de på samma sätt tillbaka in i föremålet. Efter en stund drogs de höga benen in och farkosten svävade ostadigt över marken någon minut, men började snart stiga och ökade farten och försvann sedan med otrolig fart ut över kusten.

När föremålet först kom in över basen så spårades det av flera radarstationer samtidigt. Samtliga tappade spåret i närheten av Woodbridge-basen.

Utredarna från BUFORA bearbetade myndigheterna i London och så småningom mjuknade de under pressen och erkände att historien var sann. Sedan dokumenten på så sätt tvingats fram, blev detta fall unikt i UFO-historiens annaler.

Det blev världens första officiellt observerade och officiellt erkända UFO-landning och kontaktfall.

För UFO-rörelsen och världen i övrigt var detta en epok-görande upplevelse. Vi förtjänar alla att få veta sanningen om vad som pågår!

UFO-föreningar.

I Sverige finns också ett antal föreningar och enskilda som på olika sätt forskar om UFO-fenomenen. Till Riksorganisationen UFO-Sverige finns 25 lokalföreningar anslutna. Dessa är utspridda från Malmö i söder till Kiruna i norr. Föreningarnas representanter möts flera gånger om året för planeringsmöten och riksstämma.

Målsättningen är att påvisa existensen av okända flygande objekt eller ljusfenomen i vårt luftrum, samt att upplysa allmänheten om dessa fenomen och de resultat som erhålls genom den forskning som bedrivs. Men vi arbetar också för att ge UFO-forskningen status, så att den kan prövas vetenskapligt, men även för att få UFO erkänt som en realitet.

Vi arbetar efter flera olika teorier och vill inte binda oss för någon speciell utan vill stå öppna för alla möjligheter. Framtidens forskning kan komma fram med nya rön om fenomenen.

Dagens teorier är många, elektro-magnetiska fenomen, elektriska urladdningar, genombrott från andra dimensioner, besök från andra solsystem än vårt eget, psykiska störningar, naturliga fenomen som ännu ingen kan förklara, hemliga militära experiment m.m.

UFO-Sverige samarbetar även internationellt kring UFO-frågor. En kommitté finns för det ändamålet - en sorts UFO-logiens FN, som kallas ICUR = internationella kommittén för UFO-forskning. Det hålls även en världskongress om UFO vart 4:e år och i år hålls den i London. Då knyts kontakter över gränserna och forskningsresultat presenteras.

Rapportering av UFO.

För att man skall kunna ta upp rapporter på ett bra och utförligt sätt, så har UFO-Sverige ett speciellt och internationellt använt rapportformulär. De fältforskare som undersöker och tar upp rapporter, har en gedigen utbildning i att sälla bort misstolkningar och astronomiska fenomen.

De flesta människor ser UFO:s ett fåtal gånger under sin levnad och många ser aldrig något ovanligt och dessa tror heller inte på UFO. Men de människor som en gång sett ett UFO glömmer aldrig den händelsen. Det är av en så egendomlig och fantastisk natur att bilden för alltid finns kvar hos dem.

14
Med en noggrann och vetenskaplig utformning av UFO-forskningen så kommer vi kanske en gång att lösa gåtan.

UFO-foton.

Många foton har tagits av UFO:s. Tyvärr så har det visat sig att de allra flesta är falskari. Genom modern datateknik så kan nu alla foton analyseras och "tillverkade" foton sorteras bort.

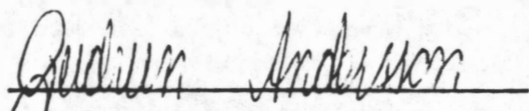
Men det finns en hel del äkta bilder på UFO-fenomen. I Sverige har bara några få tagits, men i norska Hessdalen, några mil norr om Brekken, har man tagit en hel del foton. Mest är det ljusfenomen av olika färg och form, men som samtidigt registrerades på radar och andra instrument under flera projektperioder under åren 1982-1984.

Bilderna från Hessdalen är alltså äkta och helt unika i UFO-forskningen. Dessa bilder finns i UFO-Sveriges arkiv.

Den händelse som beskrivs härövan, har publicerats i press och TV i övriga Europa och England. Japansk TV har gjort en 90 minuters TV-dokumentär om Rendlesham-UFO:t som visades i Japan 1984.

Vänliga Hälsningar

Västerbergslagens UFO-förening

Gudrun Andersson, ordf.

RIKSSTÄMMA
26 MARS 1988
ENKÖPING
FOLKETS HUS

Vad sker i vårt luftrum?

■ I Norge på ett ställe som heter Hessdalen har befolkningen sett UFOs under många år. Det hela blev så påtagligt att man beslöt sig för att genomföra ett projekt. I detta projekt samarbetade norsk militär, högskolor, vetenskapsmän, astronomer och ufologer. Där togs fotografier av ljusfenomen som svarade på laserstrålar i 9 fall av 10! Det hela sågs även på radarn!

Under detta projekt upptäcktes även en ny sorts norrsken. Helt klart är att något som vi inte kan förklara finns i vårt luftrum, även i Sverige. Trots det tycker våra invånare att det är mycket intressantare att få veta vad som rör sig i vatten runt kusterna.

När man läser insändare eller uttalanden

om att UFO inte skulle vara vetenskap då blir man både arg och ledsen. Likaväl som det finns falska hundralappar finns det falska UFO-bilder och ufologer. Inom UFO-Sverige arbetas det dock seriöst och fördomsfritt. Vi samarbetar internationellt, för UFO-rapporter finns från hela jordklotet.

★ Ett mönster

Det har utarbetats en dataterminal för alla internationella rapporter. Där skall det analyseras och arkiveras.

Vi hoppas få fram ett mönster så småningom. UFO-Sverige har inga förutfattade meningar om vad UFO är. Blanda inte ihop oss med astronomiska föreningar som kallar UFO för "Flygande Tefat".

Blanda inte heller in politik eller olika tros-samfund och religioner. Det har absolut inget med UFO att göra. Vi blir lika glada för en sk naturlig förklaring som att det skulle ha med utomjordiska farkoster att göra. Vi vill bara upplysa om att "något" finns där — kanske vi någon gång får reda på vad.

Västerbergslagens
UFO-förening
genom Gudrun
Andersson

GLASNOST har nått UFO-Sverige.

Vid planeringskonferensen i Enköping den 30 jan. så fick vi besök av en rysk professor i oceanografi, UNO KOPWILLEM från Vladivostok. Han är här i Sverige som utbytesforskare på Stockholms Universitet. I glasnost och perestrojkans tecken kom han för att berätta om Sovjets nuvarande inställning till UFO-fenomenen.

Där finns många enskilda grupper som arbetar som vi gör - samlar in rapporter, undersöker osv. Grupperna är helt privata och får ingen ekonomisk hjälp från staten. Offentliga möten hålls inte - det skulle komma tusentals människor !

Enskilda fysiker och kemister forskar om UFO, men offentliggör inte de resultat som kommer fram. Uno Kopwillem säger som andra vetenskapsmän här i väst, att eldkloten är naturliga elektromagnetiska fenomen.

I Sovjet har inget möte med främmande intelligenser ägt rum, men man har sett landningar och sett avtryck och annan påverkan på marken.

Han berättar om ett tågsätt som plötsligen fick sällskap av en ljusboll. Den flög framför loket och så länge den befann sig där så ökade hastigheten - när ljusbollen försvann så blev allt normalt igen.

Det berömda Petro Savodsk-fallet, maneten, som omskrivits i många svenska tidningar, och som brände hål i fönster m.m., avfärdar Kopwillem. Ingenting alls av allt detta hände för det var i själva verket en raketuppskjutning !

Prof. Uno Kopwillem slutade med hjärtliga ord om fred och samarbete i framtiden.

PROTOKOLL från Mellersta UFO-distriktets första styrelsemöte den 16 jan. 1988.

Närvarande: Roland Östlund, Gävle
Bengt-Olov Bratter, Sandviken.
Lars Andersson, Grängesberg.
Pär-Anders Långsvens, Boda.
Torsten Karlsson, Smedjebacken.
Ulla Hallgren, Söderbärke.
Berit Bergqvist, Gustafs.
Gudrun Andersson, Stimmerbo.
Bernt Berglund, Ludvika.
Birgit Sälgröm, Säter.

Representerade föreningar:
Gävleborgs UFO-förening, Gävle
Siljansringens UFO-grupp, Boda
Västerbergslagens UFO-förening, Ludvika.

Ej representerad:
Sala Amatörförening för Tvärvetenskap, Sala.

4. Som styrelse valdes:

Ordförande: Roland Östlund, Gävleborgs UFO-för.
Vice ordf.: Bernt Berglund, VBUF.
Kassör: Pär-Anders Långsvens, Siljansringens Ufo-grupp.
Sekreterare: Mats Nilsson, Sala Amat.för. f. Tvärvet.
Vice sek.: Birgit Sälgröm, VBUF
Suppleant: Bengt-Olov Bratter, Gävleborgs UFO-för.
" Gudrun Andersson, VBUF
" Berit Bergqvist, VBUF.

Vittne: Karin Lagerstrand, 59 år.

Ca. kl. 01 på natten till nyårsafton vaknade Karin och Rune Lagerstrand av att djuren, en hund och en katt, började bli så oroliga. De skulle ut och in. Hunden var aggressiv och skällde. Katten betedde sig som när den upptäcker någon fara och reser pälsen. De verkade lika rädda ute som inne. När kl. var ca. 03 så beslöt Karin och Rune att se efter vad det egentligen var som oroade dem. Om det möjligen var en grävling utanför. De gick upp och klädde på sig. Karin tittade ut genom sängkammarfönstret och fick då se hunden stå blickstill. Käkarna "klapprade" och den hade svansen mellan benen. Hon gick inte ut den vägen för hon tänkte att grävlingar kan vara aggressiva, så hon gick till köksdörren och ut där istället. Klockan hade då hunnit att bli 03.30. Hon steg ut på trappen och fick då se ett isblått klot, i trädtopps höjd, omgivet av en grå aura med några stänk av orange. Avstånd ca. 150-200 m. Närmast på detta klot ranns en öppning som såg ut som en hals. Ur denna öppning for det ut isblå blixtar, som en lans med udd på. Det såg ut som de for iväg kilometervis. De tycktes sitta fast på klotet. Förankrade på något sätt. Hon såg inte att de träffade marken eller något annat. De lyste inte upp omgivningen. Hon blev helt paralyserad. Käkarna låste sig, hela huden blev knottrig, och över vänstra ögat, vid hårfästet, kändes det som om någonting sögs ur hjärnan. Som när man fastnar mot någonting som suger fast. Det gjorde mycket ont och hon trodde hon skulle dö! Klotet hade klart avgränsade konturer. Det försvann hastigt. Inte uppåt tror hon, utan möjligen i sidled eller nedåt. När hon sen kunde röra sig igen och vände sig för att gå in kände hon hur det stack/sved till vid höger skulderblad. Kl. var då 3.35. Hunden, katten och hon själv luktade svavel när de kom in.

Rune hade i ca 15 min. innan de gick upp hört ett surrande ljud, som en bil på tomgång, och undrat om det möjligen kom från oljepannan. Han kände sig orolig i kroppen och tyckte att lufttrycket kändes konstigt. Han lade sig sedan uppå sängen. Tyckte efteråt att det var konstigt att han inte gick ut till Karin och såg efter vad som oroade djuren. Hans armbandsur hade stannat någon gång på natten, men mindes inte klockslag.

När Karin kom in igen tittade Rune på hennes rygg om det syntes någonting där hon kände det stack/sved till. Det gjorde det inte. Hon hade huvudvärk och kände sig dålig. Huden var fortfarande knottrig och hon kände av käkarna en lång stund efteråt. De kokade kaffe och drack. Vid 04-tiden gick Rune ut och gick med hunden. Den nosade på ett konstigt sätt. Kröp liksom ihop och nosade som om den ville undvika någonting. Den nosade på detta sätt både på tomten och efter promenadvägen. Det luktade fränt ute. Påminde om kreosotolja som telefonstolpar impregneras med.

Huvudvärken satt i till den 4/1-88. På dagen efter observationen började hon känna stickningar i ryggen, som sen satt i till den 6/1-88.

På nyårsdagen upptäckte hon ett brännmärke bak på jumpern. Ett ca. 5 cm rakt streck med liksom en tråd eller ögla fastbränd.

Brännmärket är fotograferat genom mikroskop. Resultatet dock okänt i skrivande stund.

Den 2/1-88 fick vi, via hälsovårdsnämnden i Säter, jumpern kontrollerad om det skulle finnas spår av ev. radioaktivitet på den. Men inget utslag gjordes.

UFO i Smedjebacken? Skräcknatt för kvinna

BP-88-01-04

- Jag blev alldeles stel i hela kroppen och huden knöttrade sig överallt.

- Jag trodde faktiskt att jag skulle dö.

En äldre kvinna på gränsen mellan Smedjebackens och Sätters kommuner, upplevde en skräcknatt natten till nyårsdagen.

- Jag såg ett föremål som stod stilla och ur vilket det kom kilometerlånga blixtar.

Kvinnan, som vill vara anonym, till och med sveddes av en av blixterna och det uppstod brännskador på den tröja hon bar.

Jag blev hela paralyserad och rädd och det jag såg framför mig upplevde jag som något ondskefullt och hotfullt.

Inom Västerbergslagens UFO-förening har man gjort en intervju med den äldre kvinnan och man upplever hennes berättelse som mycket realistisk.

Det här är en unik iakttagelse som gjorts, säger ordföranden i Västerbergslagens UFO-förening Gudrun Andersson i Stimmerbo. Saker som kvinnan berättar har tidigare aldrig observerats i Sverige, men i bland annat USA.

Om den svedda tröjan säger Gudrun Andersson:

Den ska vi nu skicka iväg för en kriminalteknisk undersökning hos polisen, eftersom vi har mycket bra samarbete med dem.

Var kvinnan berättade upplevelsen vid ettiden nyårsnatten. Hunden och katten blev mycket oroliga. Hunden reagerade som om den var mycket rädd, med svansen mellan benen och katten blev ragg och uppträdde hotfullt.

- Det var då jag gick ut för att titta vad det var för något som skrämt djuren och det var då jag upptäckte föremålet, som var cirka åtta gånger sex meter stort, med "en hak" nerfull ur vilka blixterna kom.

Föremålet var isblått till färgen och runt omkring föremålet var färgen grå med orange inslag.

Under cirka fem minuter kunde kvinnan stå och iakttä föremålet, innan det helt plötsligt bara försvann.

- Det finns ingen naturlig

förklaring till det här fenomenet, det här vi kollat upp, berättar Gudrun Andersson.

Efter observationen, luktade allt - djuren och kvinnan själv - svavel.

- Och det var först dagen efter jag upptäckte brännmärkena på jumpern.

Kvinnan utanför Smedjebacken blev mycket illa berörd av upplevelsen på nyårsnatten. Och fortfarande lider hon, både fysiskt och psykiskt, av den, som hon tycker, mycket otäcka upplevelsen.

- Jag har fortfarande ont i huvudet, något som jag fick direkt jag kom ut på trappan och upptäckte föremålet, och jag mår överhuvud taget långt ifrån bra.

Observationen på gränsen mellan Smedjebackens och Sätters kommuner kommer nu att behandlas vidare i olika instanser. Men hittills är alla inblandade parter eniga om, att det inte finns någon naturlig förklaring till kvinnans upplevelse.

- Utan tvekan tror vi på den här berättelsen, påpekar ordföranden i Västerbergslagens UFO-förening Gudrun Andersson igen. Och vi hoppas att kunna få ut en hel del av den.

Örjan Arwidsson

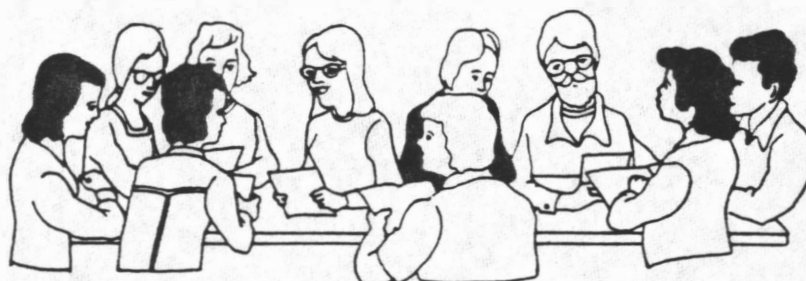
RIKSSTÄMMA

26 MARS 1988

ENKÖPING

FOLKETS HUS

VIKTEN AV STUDIER "STYRELSEKUBS"

Försök har också gjorts att få brännmärket analyserat. Hört oss för hos Svelab i Borlänge, Kriminaltekniska i Linköping och Statens Provningsanstalt. Svelab sysslar med jord- och vatten analyser och ansåg sig ej kunna utföra en sådan här analys som vi skulle vilja ha. Kriminaltekniska i Linköping och Statens Provningsanstalt skulle kunna genomföra analysen men det ställer sig alldeles för dyrbart för oss. Så tips mottages tacksamt var vi ska kunna få en analys gjord! Kanske någon av våra läsare kan tipsa oss, men som sagt våra ekonomiska resurser är synnerligen begränsade!

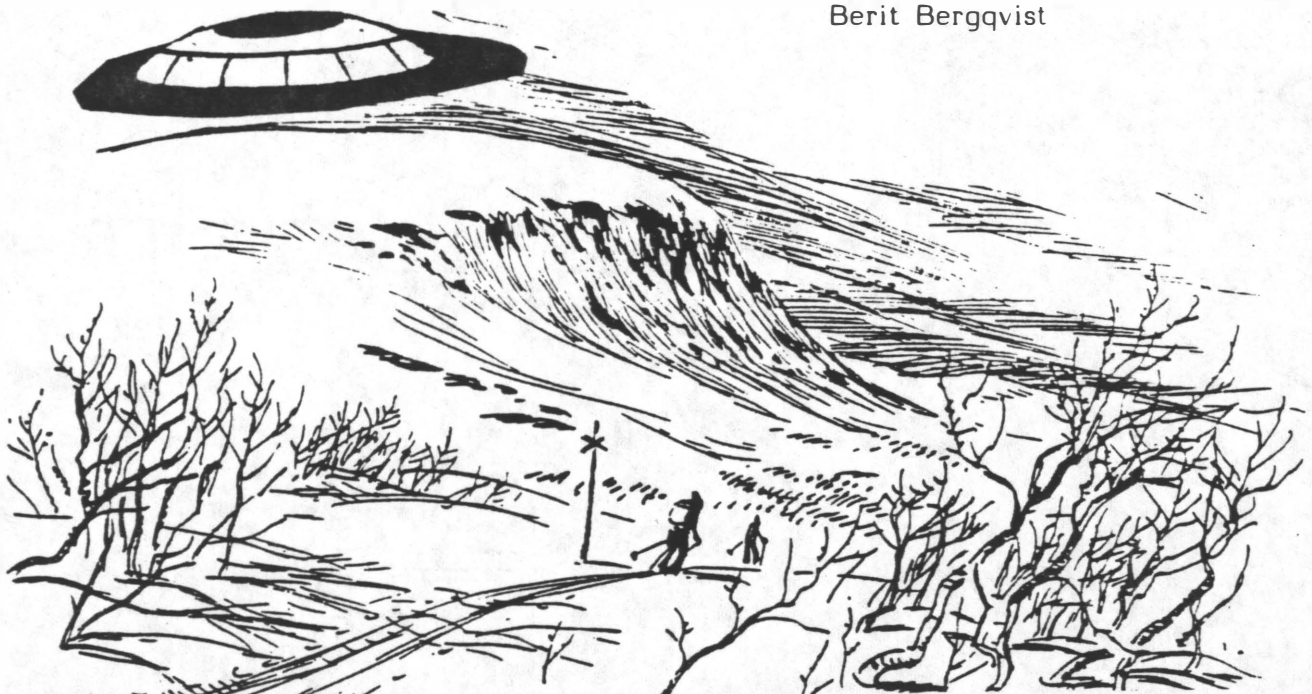
Foton är tagna vid observationsplatsen och vittnet har ritat i hur hon såg föremålet.

Vi har knackat dörr runt omkring i Bispberg, men ingen har märkt något särskilt den aktuella natten.

Vi har fått in flera rapporter av Ufo-karaktär runt årskiftet, så det visar tydligt att någonting verkligen har rört sig i luftrummet.

Berit Bergqvist

Ordföranden i Västerbergslagens UFO-förening Gudrun Andersson visar här brännmärket på den jumper som kvinnan hade på sig under observationen.

Så här såg föremålet ut, enligt den äldre kvinnans egen beskrivning och teckning.

Den debatt som uppstått kring den TT-intervju som publicerats i bland annat Dagens Nyheter (28/6 -87) under rubriken "UFO-klubb utan tefatstro" visar på flera grundläggande problem inom svensk UFO-rörelse i dag. Problem som bland annat yttrar sig i de tveksamma utfall som exempelvis medlemmar av Siljansringens UFO-förening då och då ägnar sig åt.

Tyvärr verkar dessa utfall nu också vara på väg att smitta av sig. Debattens grundfråga rör alltså inte fenomenet UFO utan vilken inställning vi som arbetar med det har. Jag vill bestämt hävda att det måste vara av underordnad betydelse vad vi som arbetar med fenomenet tror eller inte tror om dess orsaker tills dess vi har lyckats gräva fram betydligt mera bevismaterial. Jag håller dock med Berit Bergqvist i hennes antagande att de flesta som sysslar med frågan faktiskt är övertygade om, eller tror, att det rör sig om superintelligenser från andra planeter eller dimensioner på besök.

Jag skulle vilja påstå att denna tro är UFO-rörelsens stora problem.

o o o

Tyvärr började vi alla en gång, även jag, att intressera oss för "flygande tefat" eftersom vi var övertygade om att ^{de} innehöll varelser på besök från andra planeter. Vi växte upp med böcker av Adamski, Fry och Klarer och med von Däniken på sin höjdpunkt. Parthenons frikostiga utgivning av kontaktlitteratur lade grunden. Det var en tid då kontaktfall och besök från andra planeter godtogs ganska lättvindigt av många ufologer.

En oerhört spännande värld som kittlade fantasin hos alla som läste den tidens UFO-litteratur öppnade sig. Spänningen i sig var ofta viktigare än sanningen bakom berättelserna. Jag minns än i dag de rysningar av välbehag jag kände när von Däniken presenterade sina fantastiska "avslöjanden". Där fanns det inga tveksamheter, bara lösningar: rymdmänniskorna har varit här!

Sakta men säkert har dock kraven på bättre bevisning växt sig allt starkare.

o o o

Det kan låta som att svära i kyrkan men jag vill bestämt hävda att denna tro på utomjordiska varelser är en stor belastning också för dagens ufologer och föreningar - både PR-mässigt och internt. Hur ska vi kunna utvärdera och undersöka komplicerade fall, där förklaringsmo-

dellerna kanske ligger långt utanför våra nuvarande referensramar, om vi redan från början har bestämt oss för vilket slutresultatet vi ska nå?

Danska SUFOI har i sin målsättning följande rader:

"Då fenomenen ännu är oförklarade vill SUFOI inte framhäva eller avvisa någon bestämd teori om deras art eller orsak."

Också UFO-Sverige intar en sådan hållning:

Organisationens uppgift är "att söka vinna kunskap om dessa fenomen, deras ursprung, orsak, verkningar etc".

o o o

Ingen av oss har ännu kunnat gräva fram något avgörande bevis för att de oidentifierade flygande föremålen är flygande tefat bemannade med varelser från andra planeter - eller dimensioner för den delen. Att vi ständigt debatter denna teori är i sig själv inget bevis för att den är sann. Istället måste vi även fortsättningsvis betrakta ET-hypotesen som en av flera teorier som alla måste fortsätta att prövas.

De så kallade "bevis" vi hittar i diverse UFO-litteratur förmår åtminstone inte att övertyga mig. Däremot ska jag villigt erkänna att jag under 13 års arbete med ämnet har fått en mycket öppen - men kritisk - attityd till förmenta rymdvarelser.

Därför är det ett sundhetstecken när Ulf Ekstedt i DN-intervjun säger:

"Vi har inga förutfattade meningar om observationerna. Vi tror INTE på flygande tefat och gröna gubbar från rymden".

Precis så måste vi lära oss att arbeta.

Men jag är rädd för att verkligheten ser annorlunda ut och att de finns de som reagerar surt på Ekstedts uttalande. Många hoppas innerligt att de oidentifierade föremål som korsar våra skyar ska vara bemannade av rymdgubbar. Det finns de bland oss som enbart jagar den sällsamt behagliga rysning som jag tidigare beskrev. En känsla av att veta en hemlighet, Att vara en av de få invigda.

Faktum är att det med stor säkerhet finns de bland oss som inte är intresserade av en lösning på gåtan.

o o o

Personligen har jag min framtidstro fast förankrad i förhoppningen att vi genom fortsatt hårt arbete ska kunna nå en lösning på UFO-fenomenet. Men för min del får fenomenet lika gärna visa sig vara ett nytt naturfenomen som besökare i glänsande rymdskepp.

Till sist. Frågan vi alla måste ställa oss är: arbetar vi enbart för att tillfredsställa våra egna egotrippade lustar eller försöker vi verkligen nå en förutsättningslös förklaring på fenomenet? Den frågan måste bara få ett svar.

Clas Svahn, Luleå